

ชำแหละ
คุณสมบัติของหุ้น
ในดัชนี S&P 500
ที่มีศักยภาพในการ
พุ่งทะยานไปสู่
ดวงดาว

THE LITTLE BOOK OF PICKING TOP STOCKS

กลยุทธ์เลือกหุ้นเงินล้านจากเพชรในตม

ศึกษาคุณสมบัติสำคัญของหุ้น สถิติ และแนวทางในการคัดสรรหุ้น
ผ่านเรื่องราวของหุ้นชั้นยอดในดัชนี S&P 500 ที่เคยสร้างผลตอบแทน
เป็นอันดับ #1 ของปี ไม่ว่าจะเป็น AMD TSLA DVN และ NRG

MARTIN S. FRIDSON

แปล มาร์ค ปฏิภาณ

สารบัญ

คำนิยม	6
--------	---

บทนำ	9
------	---

บทที่ 1

ลืมการวิเคราะห์แบบเดิมๆ ไปก่อน	22
--------------------------------	----

จากการคาดการณ์ผลกำไรสู่คำแนะนำในการลงทุน	25
--	----

ความไม่เกี่ยวข้องของ EPS	26
--------------------------	----

EPS : มีช่องโหว่แต่ยังครองตลาด	30
--------------------------------	----

EPS กับความจริงที่ซุกอยู่ในตู้พระ	33
-----------------------------------	----

ข่าวดี! ปัญหาการโกงบัญชีลดลงกว่าเมื่อก่อนแล้ว	42
---	----

กำไร vs. การสร้างมูลค่าที่แท้จริง	49
-----------------------------------	----

กำไรสุทธิที่ไม่ใช่บทสรุปสุดท้าย	59
---------------------------------	----

เกมแห่งแนวโน้มผลประกอบการ	61
---------------------------	----

ประจบผู้บริหาร	68
----------------	----

ออกนอกสคริปต์	71
---------------	----

หลุมพรางบนถนนสาย EPS	73
----------------------	----

สุดท้ายทุกอย่างก็ไม่ได้สมดูลงจริงๆ	80
------------------------------------	----

แหกกรงขังแห่ง EPS และแนวโน้มผลประกอบการ	87
---	----

ข้อคิดส่งท้ายว่าด้วยเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	93
---	----

ว่าด้วยเรื่องการวิเคราะห์เชิงเทคนิค...	94
--	----

บทที่ 2

เรื่องราวของหุ้นชั้นยอด 102

ปี 2017 : NRG Energy (NRG) เติบโต 134 เปอร์เซ็นต์	104
ปี 2018 : Advanced Micro Devices (AMD) เติบโต 80 เปอร์เซ็นต์	111
ปี 2019 : Advanced Micro Devices (AMD) เติบโต 148 เปอร์เซ็นต์	118
ปี 2020 : Tesla (TSLA) เติบโต 743 เปอร์เซ็นต์	122
ปี 2021 : Devon Energy (DVN) เติบโต 196 เปอร์เซ็นต์	142

บทที่ 3

ข่าวด่วน! หุ้นไม่ได้มีแค่ 500 ตัวในตลาด 154

ปี 2017 : SolarEdge Technologies (SEDG) เติบโต 203 เปอร์เซ็นต์	157
ปี 2018 : Etsy (ETSY) เติบโต 133 เปอร์เซ็นต์	162
ปี 2019 : Enphase Energy (ENPH) เติบโต 452 เปอร์เซ็นต์	167

บทที่ 4

สัญญาณที่บอกว่านี่แหละหุ้นตัวท็อป 174

การคัดเลือกหุ้นแบบอิงสถิติ	180
ข้อควรพิจารณาเชิงคุณภาพ	204

บทที่ 5

เริ่มต้นดูใจมสู่ยอดดัชนี 216

แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 226

กิตติกรรมประกาศ 231

เกี่ยวกับผู้เขียน 232

คำนิยม

มาร์ติน ฟรีดสัน (Martin Fridson) หรือ “มาร์ตี้” เป็นคนที่ “มีความรู้มากมายหลายแขนง” ซึ่งหาคนแบบเขาได้ยากในวอลล์สตรีต (Wall Street)

เขาเป็นนักลงทุนที่ฉลาดหลักแหลม นักประวัติศาสตร์ (ที่ไม่ได้จำกัดแค่ตลาดทุน) และยังเป็นแฟนดนตรีด้วยอีกด้วย เขามีอารมณ์ขันแบบแสบ ๆ โดยเฉพาะเวลาเล่นคำ และที่สำคัญ เขาเป็นแรงบันดาลใจสำหรับใครหลายต่อหลายคน...โดยเฉพาะตัวผมเอง

เส้นทางอาชีพของเราสองคนเริ่มต้นในช่วงเวลาไล่เลี่ยกันจนแทบจะวันเดียวกัน แต่เส้นทางของเราก็แยกกันแทบจะทันทีด้วย ถึงอย่างนั้นตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา เราก้ยังมี “จุดคาบเกี่ยว” ที่น่าจดจำระหว่างกันอยู่บ้าง ผมเริ่มต้นทำงานที่บริษัทเดริกเซล เบิร์นแฮม (Drexel Burnham) ในขณะที่มาร์ตินั้นเริ่มเส้นทางอาชีพของเขาที่บริษัทมิตเชลล์ ฮัทชินส์ (Mitchell Hutchins) ผมเลือกสายหุ้น โดยมาร์ตี้เลือกเดินสายตราสารหนี้ ไม่นานผมก็ผันตัวมาเป็นนายตัวเอง ส่วนมาร์ตินั้นทำงานและสร้างชื่อเสียงในบริษัทชั้นนำหลายแห่งด้วยผลงานที่น่าประทับใจ ช่วงหนึ่ง ผมเคยได้รับการขนานนามว่า “บริการตัดข่าวแห่งวอลล์สตรีต” ขณะที่มาร์ตี้ได้รับฉายาว่า “ราชาแห่งตลาดผลตอบแทนสูง” เรารู้จักกันเมื่อหลายสิบปีก่อนผ่านการร่วมงานที่สถาบันวิชาชีพด้านการเงินและการลงทุนระดับสากล หรือ CFA Institute (ชื่อเดิม AIMR)

มาร์ตี้ฝากผลงานสำคัญไว้ในวงการลงทุนอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ผลงานในสถาบัน CFA ยาวไปจนถึงผลงานในวารสาร *Financial Analysts Journal* นักเขียนหลายต่อหลายคนต่างรู้สึก “หวั่นใจ” ทุกครั้งที่รู้ว่ามาร์ตี้

ผมเลยตัดสินใจซื้อหุ้นตัวดังกล่าว และมันไม่ได้แค่กลายเป็นหุ้นที่สร้างผลตอบแทนดีเป็นอันดับหนึ่งในดัชนี S&P 500 ในปีนั้นเท่านั้น แต่ยังถึงขั้นเป็นหุ้นที่ทำผลงานได้ดีที่สุดในบรรดาหุ้นอันดับ #1 ทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้ที่ทำการศึกษามาตลอดระยะเวลา 10 ปี บริษัทที่ว่าคือ Tesla (เทสลา) ซึ่งมูลค่าหุ้นทะยานขึ้นไปมากถึง 743 เปอร์เซ็นต์ ในปี 2020

คุณไม่ควรคาดหวังว่าจะกอบโกยกำไรระดับนั้นได้ทุกครั้งที่ยพยายามค้นหาหุ้นตัวท็อป อย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้วว่า ไม่ใช่ความคิดที่ดีในการนำเงินก้อนใหญ่ในพอร์ตไปลงทุนในหุ้นเพียงตัวเดียว โดยหวังว่าจะทำกำไรได้มากพอจนสามารถเกษียณไปตลอดชีวิตได้ภายในระยะเวลาเพียง 12 เดือน แต่ทั้งนี้คุณก็ไม่ควรสุม่หีบหุ้นออกมาแล้วหวังว่ามันจะสร้างปาฏิหาริย์ให้คุณได้ ถ้าเส้นทางสู่การค้นหาหุ้นอันดับ #1 ดึงดูดคุณจริง ๆ คุณก็สามารถเล่นเกมด้วยวิธีการที่รอบคอบและมีข้อมูลรองรับได้

ลองอ่านต่อเพื่อศึกษาแนวทางกันครับ

มาร์ติน ฟรีดสัน เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทเทสลา ข้อความใด ๆ ในหนังสือเล่มนี้ไม่ควรถูกตีความว่าเป็นคำแนะนำ หรือความเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในอนาคตของหลักทรัพย์ใด ๆ ที่กล่าวถึงความเห็นทั้งหมดเป็นของผู้เขียนเองและไม่ได้สะท้อนมุมมองของบริษัทเลห์มันน์ ลิเวียน ฟรีดสัน แอดไวเซอร์ส

ทุกประการ หรือจากตัวเลขในงบการเงินรายไตรมาสที่ภายหลังกลับออกมา ยอมรับว่ามีข้อผิดพลาดแฝงอยู่

ก่อนที่จะเราไปดูกันว่า บริษัทแห่งต่าง ๆ นำเสนอภาพที่บิดเบือนความจริงเหล่านี้โดยไม่ละเมิดกฎหมายหลักทรัพย์ได้ยังไงนั้น ให้เราทำความเข้าใจกันก่อนว่าทำไมพวกเขาจึงทำเรื่องแบบนี้กันเป็นปกติ เหตุผลก็คือ คนที่ยึดกรอบตามสูตร $P/E \times EPS = \text{ราคาหุ้น}$ มักเชื่อว่า การที่จะได้ค่า P/E ในระดับสูงได้นั้น บริษัทไม่เพียงแต่จะต้องมีการเติบโตที่สูง แต่ยังต้องมีการเติบโตที่มั่นคงด้วย กล่าวคือ ถ้าปัจจัยในด้านอื่น ๆ ของหุ้นเหมือนกันหมด นักลงทุนจะชอบหุ้นที่ค่า EPS ค่อย ๆ ได้ขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอทุกปี มากกว่าหุ้นที่มีตัวเลขขึ้นลงเป็นระลอก ๆ ดังนั้น ถ้ามีหุ้น 2 ตัวที่ทุกอย่างใกล้เคียงกันให้เลือก ตัวที่ค่า EPS มีความผันผวนน้อยกว่า จะมีค่า P/E สูงกว่า และให้ผลตอบแทนดีกว่า

อย่างน้อยนี่ก็เป็นสิ่งที่บรรดาผู้บริหารองค์กรเชื่อกัน แต่การศึกษาในปี 2013 ที่จัดทำโดย ทิม โคลเลอร์ (Tim Koller) บิน เจียง (Bin Jiang) และ ริชิ ราช (Rishi Raj) กลับได้ข้อสรุปอีกแบบหนึ่ง นักวิจัยจากบริษัทที่ปรึกษาอย่าง McKinsey ไม่พบหลักฐานเชิงสถิติใด ๆ ที่ยืนยันว่าความผันผวนของผลกำไรที่น้อยกว่าจะสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าให้กับผู้ถือหุ้น

แม้ว่าสุดท้ายแล้ว อาจไม่ได้หมายความว่าผลกำไรที่มีความผันผวนต่ำ จะสร้างผลตอบแทนที่ดีกว่าให้กับนักลงทุน แต่ผู้จัดการกองทุนสถาบันก็อาจจะบอกกับผู้บริหารบริษัทว่า พวกเขาชอบบริษัทที่มีกำไรแบบคงเส้นคงวามากกว่าแบบเอาแน่เอานอนไม่ได้ ลองนึกภาพผู้จัดการพอร์ตคนหนึ่งกำลังนั่งประชุมกับลูกค้า อาจจะเป็นผู้จัดการกองทุนบำนาญก็ได้ ในระหว่างที่กำลังนั่งตรวจหุ้นที่ถืออยู่ในพอร์ต ลูกค้าก็ตั้งคำถามเกี่ยวกับบริษัทแห่งหนึ่ง ที่เพิ่งรายงานค่า EPS ในไตรมาสล่าสุดร่วงลงอย่างคาดไม่ถึงเมื่อเทียบกับปีก่อน ซึ่งนั่นทำให้ราคาหุ้นดิ่งฮวบลงและให้ผลตอบแทนต่ำกว่าตลาด ทั้งที่

คุณอาจรู้สึกสงสัยว่ารายงานผลกำไรที่ไม่ถูกต้องซึ่งประกาศออกมาในตอนแรกนั้น แท้จริงแล้วอาจจะไม่ได้เป็นแค่ความผิดพลาดทางบัญชีงานวิจัยของ โจชัวร์ ลิฟเนต (Joshua Livnat) และคริสทีน อี.แอล. แทน (Christine E.L. Tan) จากคณะบริหารธุรกิจสเติร์นแห่งมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก (New York University's Stern School of Business Administration) ทำการศึกษาเรื่องการแก้ไขงบกำไรมาฉบับพันกรณี ผู้วิจัยค้นพบหลักฐานที่พวกเขาเลือกใช้ถ้อยคำมาอธิบายอย่างมีชั้นเชิงว่า “กำไรที่รายงานไปตอนแรกอาจถูกจัดการด้วยกลยุทธ์” เว็บไซต์ Investopedia ให้นิยามคำว่าจัดการงบกำไร หรือ Earnings Management ไว้ว่าเป็น “การใช้เทคนิคทางบัญชีเพื่อสร้างงบการเงินที่น่าเสนอภาพของการดำเนินธุรกิจและสถานะทางการเงินของบริษัทให้ดูดีเกินจริง”

ลิฟเนตและแทนรายงานว่ามีการแก้ไขงบกำไรเกิดขึ้นเพียง 3.4 เปอร์เซ็นต์ จากรายงานงบการเงินรายไตรมาสทั้งหมดจำนวน 220,000 ฉบับที่พวกเขาเก็บข้อมูลเอาไว้ แต่นี้ไม่ได้หมายความว่าเราจะวางใจได้ว่าตัวเลข EPS ที่ภาคธุรกิจในสหรัฐอเมริกาประกาศออกมานั้นเชื่อถือได้เสมอ เมื่อช่วงกลางปี 2021 หนังสือพิมพ์ Wall Street Journal รายงานว่า มีบริษัทมากกว่า 540 แห่งที่แก้ไขงบกำไรภายในช่วง 3 เดือนก่อนหน้านั้น ซึ่งตัวเลขนี้เรียกได้ว่าสูงกว่าจำนวนการแก้ไขงบการเงินแบบทั้งปีนับตั้งแต่ปี 2013 เป็นต้นมา

จำนวนการแก้ไขงบการเงินที่เพิ่มขึ้นเป็นผลพวงมาจากการที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์สหรัฐฯ (SEC) ลงความเห็นว่าย บริษัทเฉพาะกิจเพื่อการเข้าซื้อกิจการ (SPAC)⁴ หลายแห่งบันทึกบัญชีวอร์แรนต์ (ใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหุ้น) ที่ออกมาเพื่อ

⁴ บริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อระดมทุนผ่านการเสนอขายหุ้น IPO โดยมีเป้าหมายเพื่อนำเงินไปซื้อหรือควบรวมกับบริษัทอื่นที่ยังไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (ผู้แปล)

ผู้มีส่วนร่วมในตลาดทั้งหมดให้หันมาใช้ตัวชี้วัดอื่นที่ซับซ้อนกว่านั้น ไม่ใช่แค่งานยากธรรมดา ๆ แต่ต้องเรียกว่างานช่างเลยดีกว่า

บริษัทที่ไม่ยอมเดินตามระบบเดิม ๆ อาจถูกลงโทษได้ โดยอาจมีนักวิเคราะห์ติดตามบริษัทของพวกเขาบ่อยลง เพราะการมีเหล่านักวิเคราะห์ติดตามหุ้นของบริษัทอย่างกว้างขวาง มักถูกมองว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญในการตัดสินใจลงทุนให้สูงขึ้น ก็เชื่อว่าจะไม่เกิดผลอยู่เลย

โอไมมา เอ.จี. ฮัสซัน (Omaima A.G. Hassan) และแฟรงค์ เอส. สกินเนอร์ (Frank S. Skinner) เขียนไว้ในบทความที่ตีพิมพ์เมื่อปี 2016 ว่า “มีหลักฐานระบุไว้อย่างชัดเจนว่า การมีนักวิเคราะห์ติดตามส่งผลต่อมูลค่าของบริษัท” งานวิจัยที่พวกเขาอ้างอิงก่อนหน้านี้ค้นพบว่า การมีนักวิเคราะห์ติดตามบริษัทอย่างกว้างขวางช่วยให้นักลงทุนสามารถติดตามการดำเนินงานของบริษัทได้ในต้นทุนที่ต่ำลง ส่งผลให้การถือหุ้นของบริษัทที่มีนักวิเคราะห์จำนวนมากติดตามัน สร้างผลกำไรได้ดีกว่าการถือหุ้นของบริษัทที่มีนักวิเคราะห์ติดตามเพียงไม่กี่ราย

งานวิจัยชิ้นหนึ่งสรุปว่า การมีนักวิเคราะห์ติดตามบริษัทจะทำให้หุ้นมีมูลค่าสูงขึ้น เนื่องจากช่วยเพิ่มความต้องการซื้อในตลาดให้กับหุ้นตัวนั้น แม้ว่านักวิเคราะห์จะไม่ได้ค้นหาข้อมูลใหม่ ๆ และเพียงนำข้อมูลเก่า ๆ มาเล่าซ้ำอีกครั้งก็ตาม ไหน ๆ SEC ก็บังคับให้บริษัทต่าง ๆ ต้องรายงานตัวเลข EPS อยู่แล้ว จึงไม่แปลกที่หลายบริษัทจะเลือกเล่นไปตามเกม แม้ EPS จะไม่ได้เกี่ยวข้องกับวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการดำเนินธุรกิจ

หนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของการเล่นไปตามเกมที่ว่านี้ คือ การที่บริษัทส่งแนวโน้มผลประกอบการ (Earnings Guidance) ให้กับนักวิเคราะห์ นี่หมายถึงการที่ฝ่ายบริหารของบริษัทบอกนักลงทุนว่า พวกเขาคาดการณ์ว่าจะรายงานตัวเลข EPS ที่ระดับเท่าไรในไตรมาสนี้ และไตรมาสต่อไป แนวโน้มผลประกอบการจะถูกเขียนขึ้นด้วยถ้อยคำ

อนึ่ง สถานการณ์แบบนี้ไม่ได้ดูเกินจริงอย่างที่ผู้อ่านซึ่งไม่คุ้นเคยกับโลกของคดีความด้านหลักทรัพย์คิดกัน ผมเคยเจอเพื่อนศิษย์เก่าจากมหาวิทยาลัยเดียวกันคนหนึ่งที่มีคดีฟ้องร้องบริษัทโบรกเกอร์ที่ตัวเองเทรดอยู่ด้วยถึงสิบกว่าคดี ตอนแรกผมก็แอบคิดในใจอย่างประชดประชัน (ยอมรับเลยว่าค่อนข้างมองโลกในแง่ร้าย) ว่ากลยุทธ์การลงทุนของหมอนี้คงทำนองว่า “ถ้าหุ้นขึ้น ฉันชนะ ถ้าหุ้นตก ฉันฟ้อง” หน้าที่เขายังดูเชื่ออย่างสนิทใจจริง ๆ ว่าการตัดสินใจของเขาไม่เคยผิดพลาด และทุกครั้งที่เขาทำกำไรไม่ได้ นั่นแปลว่าเขาโดนโกง

กลับมาที่เรื่องหลักของเรากันต่อ ตอนนั้นเราต้องทำให้การคาดการณ์ผลกำไรของนักวิเคราะห์ทั้งสองคนมีตัวเลขใกล้เคียงกันมากขึ้น เพื่อป้องกันความเสี่ยงในทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นตามมา ผมเองคิดว่านี่คงไม่ใช่เรื่องยากอะไร โดยผมเริ่มจากการขอเอกสารตารางการคาดการณ์กำไรในปีถัดไปที่นักวิเคราะห์ตราสารหนี้คนนี้ใช้ เอกสารชุดนี้มีตัวเลขประมาณการงบกำไรขาดทุนของบริษัทในปีถัดไปครบทุกรายการ ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนสินค้าที่ขาย ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร รวมถึงข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง จากนั้นผมก็โทร.หานักวิเคราะห์หุ้นและขอให้เขาส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องจากทางฝั่งเขามาให้ผม เพื่อที่เราจะได้นำมาเทียบกันได้ นี่จะช่วยให้เราสามารถหาต้นตอเจอว่า ความเห็นที่ไม่ตรงกันจากทั้งสองฝั่งเกี่ยวกับเรื่องกำไรสุทธินั้นเกิดจากสาเหตุใด

ผ่านไป 2 วัน ผมยังไม่ได้รับข่าวจากนักวิเคราะห์หุ้นคนนั้นเลย ผมจึงโทรศัพท์ไปตามเขา ซึ่งเขาก็ยืนยันกับผมว่าจะส่งเอกสารตามมาให้ทันที ทว่าหลายวันผ่านไป เอกสารก็ยังไม่มาถึงมือผมสักที ตอนนั้นเองที่ผมเริ่มรู้สึกว้าวหรือเขาจะไม่มีเอกสารที่ว้า นี้อยู่จริง ๆ กันแน่ รายงานที่นักวิเคราะห์หุ้นคนนี้เผยแพร่ออกมามีเพียงแค่ตัวเลขการคาดการณ์รายได้และ EPS เท่านั้น เขาไม่ได้คำนวณงบกำไรขาดทุนโดยไล่เรียงแบบบนลงล่างเลย ในทางกลับกัน

รายงานแนะนำให้ผู้่านพิจารณาข้อมูลอื่น ๆ ร่วมด้วยก่อนที่จะตัดสินใจลงทุน จุดเด่นของรายงานจาก *Valens* คือ การใช้ชุดตัวชี้วัดแบบจำเพาะของตัวเอง ซึ่งเจาะลึกมากกว่าตัวชี้วัดที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นอื่น ๆ ส่วนใหญ่

การจะอธิบายรายละเอียดของเครื่องมือประเมินมูลค่าหุ้นทั้งหมดที่ *Valens* คิดค้นขึ้นนั้น อาจทำให้เนื้อหาดูซับซ้อนเกินไปสักหน่อย แต่เราสามารถเข้าใจแนวคิดของมันได้จากเครื่องมือตัวหนึ่ง เครื่องมือนี้ประกอบด้วยเงินทุนหมุนเวียนสุทธิ (Net Working Capital) บวกกับสินทรัพย์ดำเนินงานระยะยาวที่ไม่เสื่อมราคา โดยอย่างหลังประกอบด้วยที่ดินและสินทรัพย์ที่ใช้ดำเนินงานซึ่งจับต้องไม่ได้และไม่เสื่อมราคา แต่ไม่รวมค่าความนิยมและสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้แบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมกิจการ

สำหรับงานประชุมประกาศผลประกอบการแบบออนไลน์ที่เหล่านักเทรดผู้ไวต่อข่าวรอฟังว่าตัวเลขจะออกมาดีกว่าหรือแย่กว่าที่คาดนั้น สำนักวิจัย *Valens* เลือกใช้วิธีการของตัวเอง ซึ่งเรียกว่า “นิติวิทยาศาสตร์ชำแหละงานประชุมประกาศผลประกอบการแบบออนไลน์” หรือ “Earnings Call Forensics” แนวทางนี้เป็นกระบวนการวิเคราะห์เชิงลึกที่มุ่งตรวจสอบและประเมินค่าแถลงการณ์ของบรรดาผู้บริหารระหว่างงานประชุมรายไตรมาส รวมถึงงานสาธารณะอื่น ๆ *Valens* เชื่อว่าบริษัทโบรกเกอร์ส่วนใหญ่ไม่พร้อมที่จะใช้วิธีนี้ (หรือไม่ก็ทำไม่ได้) เพราะกลัวว่าจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับฝ่ายบริหารของบริษัทที่ประกาศผลประกอบการ

ยังมีข่าวดีอีกสำหรับนักลงทุนที่เริ่มกังขาว่า การปล่อยให้บรรดาบริษัทสำนักวิเคราะห์ และสื่อชักนำให้ตัวเองหลงเข้าไปเล่นเกมแห่งแนวโน้มผลประกอบการนั้น อาจจะไม่ส่งผลดีต่อสถานะด้านการเงินของพวกเขาเลย บริษัทบางแห่งเลือกที่จะไม่แถลงแนวโน้มผลประกอบการแล้ว บางทีมันก็

ตั้งใจจะค้นหาว่า เหตุใดที่ทำให้ราคาของหุ้นตัวดังกล่าวทะยานขึ้นแบบสุดเหวี่ยงขนาดนั้น

ผู้คนจะเริ่มตระหนักถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมายที่มีส่วนผลักดันให้หุ้นเหล่านี้พุ่งกระฉูดจริง ๆ ก็เมื่อราคาของมันได้พุ่งขึ้นไปแล้ว ซึ่งหุ้นบางตัวที่สุดท้ายกลายเป็นหุ้นผลตอบแทนดีอันดับหนึ่งประจำปีนั้น ๆ ก็ออกตัวอย่างช้า ๆ จนทำให้มันไม่ได้รับความสนใจมากมายตั้งแต่แรก

มีเพียงวิธีเดียวที่จะเล่าเรื่องราวปืทองของหุ้นสักตัวหนึ่งที่ผงาดขึ้นมาเป็นแชมป์ได้ นั่นคือ ต้องมีใครสักคนมานั่งต่อจิกจอร์จากข่าวรายวันทั้งหมดเกี่ยวกับบริษัทแห่งนั้น ซึ่งรวมถึงข่าวในปีที่หุ้นตัวนี้เฉิดฉายและข่าวของปีก่อนหน้า

และคนที่เล่าเรื่องราวเหล่านี้ก็ดันเป็นผมเองนี่แหละ ผลพวงจากการสืบค้นข้อมูลทั้งหมดของผมจะถูกร้อยเรียงออกมาเป็นเนื้อหาที่คุณกำลังจะได้อ่านในบทนี้ จากนั้นผมจะแกะรอยลักษณะต่าง ๆ ที่หุ้นแต่ละตัวมีส่วนร่วมจากเรื่องราวที่ผมเล่า โดยนี่เป็นสิ่งที่คุณควรมองหา หากคุณต้องการจะค้นหาหุ้นที่ให้ผลตอบแทนดีอันดับ #1 ตัวต่อไปให้เจอ

ปี 2017 : NRG Energy (NRG) เติบโต 134 เปอร์เซ็นต์

เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2015 สำนักข่าว *Bloomberg* จัดให้บริษัท NRG เป็นหุ้นในดัชนี *S&P 500* ที่ถูกประเมินมูลค่าต่ำเกินจริงมากที่สุดเป็นอันดับที่ 3 เมื่อนำมาเทียบกับราคาเป้าหมายเฉลี่ยจากบรรดานักวิเคราะห์หุ้น บริษัทด้านสาธารณูปโภคไฟฟ้าแห่งนีมีการซื้อขายกันในราคาที่ต่ำกว่าราคาเป้าหมายถึง 70 เปอร์เซ็นต์ ทว่าข้อมูลเชิงลึกชิ้นนี้ก็ไม่ได้ช่วยอะไรมากมายในช่วง 12 เดือนถัดมา เนื่องจากหุ้นของบริษัท NRG ให้ผลตอบแทนรวมเพียง 6 เปอร์เซ็นต์ ตัวเลขนี้เรียกได้ว่าต่ำกว่าผลตอบแทนของดัชนี *S&P 500* ที่ 12 เปอร์เซ็นต์ และที่น่าหดหู่มากกว่านั้นคือ NRG

ปี 2019 : Advanced Micro Devices (AMD)

เติบโต 148 เปอร์เซ็นต์

ใช้แล้วครับ Advanced Micro Devices คือหุ้นที่ให้ผลตอบแทนดีเป็นอันดับหนึ่งของดัชนี S&P 500 ทั้งในปี 2018 และ 2019 อีกทั้งในปี 2020 ก็ยังทำผลงานได้ดีไม่แพ้กัน โดยจบปีในอันดับที่ 7 พร้อมกับสร้างผลตอบแทนเกือบจะคูณสอง (บวก 99.98 เปอร์เซ็นต์) ชัดเจนว่าบริษัทผู้ผลิตชิปรายนี้มีบางสิ่งบางอย่างพิเศษ ซึ่งไม่ใช่การก้าวขึ้นมาผงาดของดาวรุ่งหน้าใหม่ที่เติบโตอย่างรวดเร็วจนบริษัทยักษ์ใหญ่ตามไม่ทัน เพราะในปี 2019 นั้น AMD เพิ่งจะฉลองครบรอบ 50 ปี ของการก่อตั้งบริษัทไป

ปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่เคยขับเคลื่อนและจุดรั้ง AMD เมื่อปี 2018 กลับมามีบทบาทอีกครั้งในปี 2019 ผลการดำเนินงานของทั้งกลุ่มบริษัทเซมิคอนดักเตอร์เป็นปัจจัยบวกอย่างสม่ำเสมอ ดัชนี *Philadelphia Semiconductor Index* ปรับตัวขึ้นทุกไตรมาส และจบปีด้วยผลตอบแทนรวมเป็นบวกถึง 33 เปอร์เซ็นต์ ส่วนผลพลอยได้จากแนวโน้มของคริปโทเคอร์เรนซีก็ยังมีผลอยู่บ้าง แม้ในปี 2019 จะไม่ได้โดดเด่นและสม่ำเสมอเท่ากับปี 2018 ในไตรมาสแรก บิตคอยน์ (Bitcoin) มีราคาเพิ่มขึ้นถึง 3 เท่า ก่อนจะย่อตัวครั้งใหญ่ในเวลาต่อมา แต่ตลอดทั้งปีนั้นก็บวกไปถึง 75 เปอร์เซ็นต์

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่สำคัญที่สุดซึ่งทำให้หุ้น AMD พุ่งแรงแบบสุดขีดในปี 2019 คือ ความสำเร็จของสินค้าตัวใหม่ ๆ สกอตต์ ฟาน ฟัวร์ฮิส (Scott Van Voorhis) จากสำนักข่าว *TheStreet* ชี้ว่า บริษัท AMD กำลังมีแนวโน้มที่เติบโตขึ้นอย่างมากในตลาดเซิร์ฟเวอร์ เริ่มมีความได้เปรียบทางด้านเทคโนโลยีในตลาด CPU และมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้นในตลาด GPU มาร์ก ลิปาชิส จากบริษัท *Jefferies* รายงานว่า จากการตรวจสอบแหล่งข่าวในอุตสาหกรรมบ่งชี้ว่า AMD มีโอกาสช่วงชิง

สถิติแล้ว หุ้นที่ให้ผลตอบแทนดีเป็นอันดับหนึ่งในช่วง 3 ปีก่อนหน้านี้มีราคาเพิ่มขึ้นในช่วง 80 เปอร์เซ็นต์ถึง 148 เปอร์เซ็นต์ (หมายเหตุ : ตัวเลขเปอร์เซ็นต์เหล่านี้จะเทียบเท่ากับตัวเลขผลตอบแทนรวมของบริษัทก็ต่อเมื่อไม่มีการจ่ายเงินปันผล) ประเด็นสำคัญคือ จริงอยู่ที่งานวิจัยศึกษาหุ้นสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับผลการดำเนินงานและแนวโน้มของบริษัทได้ แต่การไล่ดูราคาเป้าหมายของหุ้นแต่ละตัวจากสำนักวิเคราะห์แห่งต่าง ๆ ไม่ถือว่าเป็นวิธีการที่ควรจะนำมาใช้ค้นหาว่า หุ้นบริษัทไหนจะกลายเป็นแชมป์ตัวถัดไปของดัชนีนั้น ๆ

ในกรณีของ Tesla การที่บริษัทมีมูลค่าตลาดสูงกว่าทั้งบริษัท Ford และ General Motors รวมกันดังที่กล่าวไปก่อนหน้านี้ กลับกลายเป็นขนวนสำคัญที่ทำให้นักวิเคราะห์และนักลงทุนจำนวนมากเลิกสนใจหุ้นตัวนี้ เพราะเมื่อบริษัทระดับยักษ์ใหญ่อย่าง Ford และ GM มียอดขายรถยนต์สูงกว่าบริษัท Tesla หลายเท่าตัว จึงเกิดคำถามว่า เหล่าผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ที่สุดไม่ควรจะมีมูลค่าสูงกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็กกว่าอย่างนั้นหรือ

อย่างไรก็ตาม เอลิซาเบธ ไนต์ (Elizabeth Knight) เขียนไว้ในหนังสือพิมพ์ *Sydney Morning Herald* ว่า แนวคิดแบบนี้มองข้ามประเด็นสำคัญไป โดยให้เหตุผลว่าอุตสาหกรรมยานยนต์กำลังอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านครั้งสำคัญ ในทำนองเดียวกัน อัดัม โจนาส (Adam Jonas) นักวิเคราะห์จากสถาบันด้านการเงินอย่าง *Morgan Stanley* ชี้ว่า การพุ่งแรงของราคาหุ้น TSLA นั้นสอดคล้องกับแรงกดดันที่เร่งเร้าให้ถึงจุดสิ้นสุดของยุคพาหนะที่ใช้เครื่องยนต์สันดาปภายใน รอสส์ เกอร์เบอร์ (Ross Gerber) จากสถาบันด้านการจัดการความมั่งคั่งและการลงทุนอย่าง *Gerber Kawasaki* และยังเป็นผู้อถือหุ้นบริษัท Tesla ออกมาแย้งว่า Tesla ไม่ควรถูกมองว่าเป็นบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ แต่ควรถูกยกให้เป็นบริษัทด้านเทคโนโลยีมากกว่า

กลับมาแทนที่จะนำไปลงทุนต่อแล้วได้ผลตอบแทนต่านั้น ต้องบอกว่าบริษัท Devon Energy ถือเป็นตัวเลือกเดียวในตลาด ณ เวลานั้น

สรุปแล้ว DVN นับว่าเป็นหุ้นที่โดดเด่นเหนือหุ้นตัวอื่น ๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรมด้านการสำรวจและผลิตน้ำมันและแก๊ส บริษัทอยู่ในจุดที่ได้เปรียบเป็นพิเศษหากราคาน้ำมันกลับตัวขึ้น และอย่างที่ผมบอกไปแล้วว่า ราคาน้ำมันฟื้นตัวขึ้นมาแบบเต็มพิกัดในปี 2021 จึงชัดเจนว่าความพยายามของชาวอุตสาหกรรมในการถล่มอุตสาหกรรมน้ำมันจากชั้นหินดินดานของสหรัฐฯ ด้วยการปล่อยอุปทานให้ตลาดนั้นไม่ประสบความสำเร็จ

หุ้นกลุ่มพลังงานปรับตัวขึ้นกันอย่างฉิวหน้า ทว่า DVN กลับขึ้นแรงกว่าหุ้นพลังงานตัวอื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งนี่ไม่ใช่เรื่องบังเอิญเลยแม้แต่น้อย เพราะก่อนหน้านี้ นักวิเคราะห์ก็ได้ชี้ให้เห็นถึงคุณสมบัติสำคัญที่ผลักดันให้ DVN กลายเป็นหุ้นดาวเด่นของอุตสาหกรรมนี้ไปแล้ว นั่นคือ การมีต้นทุนการผลิตต่ำ งบดุลแข็งแกร่ง และนโยบายด้านการจ่ายเงินปันผลรูปแบบใหม่

บรรดานักวิเคราะห์ที่มองบวกกับหุ้น DVN สร้างข้อได้เปรียบให้กับนักลงทุนเป็นอย่างมาก โดยชี้ให้เห็นว่าบริษัทจะอยู่ในจุดที่มีความได้เปรียบเป็นพิเศษหากราคาพลังงานพุ่งขึ้นในปี 2021 ในบางกรณี ราคาเป้าหมายที่นักวิเคราะห์ที่ตั้งไว้ตั้งแต่ช่วงต้นปีก็ถือเป็นคำแนะนำที่ใช้ได้ดีทีเดียว ผลสำรวจของสถาบัน *Capital IQ* ชี้ว่า นักวิเคราะห์บางรายคาดว่าราคาหุ้นอาจปรับตัวขึ้นได้สูงสุดถึง 137 เปอร์เซ็นต์ แม้ตัวเลขนี้จะยังต่ำกว่าผลตอบแทนจริงที่ DVN ทำได้ในปี 2021 ซึ่งบวกถึง 196 เปอร์เซ็นต์ แต่ก็ถือว่านักวิเคราะห์ฝั่งกระตือรือร้นมองทิศทางตลาดได้อย่างถูกต้อง

ทั้งนี้ก็มีนักวิเคราะห์อีกกลุ่มหนึ่งที่เปิดปีด้วยการให้ราคาเป้าหมายต่ำกว่าระดับราคาปิดของหุ้น DVN ในช่วงสิ้นปี 2020 ความเห็นที่แตกต่างกันเช่นนี้เองที่เปิดโอกาสให้ราคาหุ้นสามารถขยับขึ้นแรงได้เมื่อสถานการณ์เป็นไปตามการคาดการณ์ในแง่บวก และไม่ว่านักวิเคราะห์จะเริ่มต้นด้วย

ในกลุ่มพาณิชย์และอุตสาหกรรม หลังจากที่พวกเขาเริ่มให้ความสำคัญกับตลาดที่อยู่อาศัย

ในปี 2017 บริษัท SolarEdge ได้จังหวะดีหลายต่อหลายครั้ง ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งคือความล่าช้าในการเปิดตัวออปติไมเซอร์รุ่นที่กำลังแข่งขันกับพวกเขาของบริษัท Huawei โดยลูกค้าในทวีปยุโรปยังไม่ได้รับสินค้าในช่วงปลายเดือนกรกฎาคม และก็ยังไม่ชัดเจนว่าการส่งมอบสินค้าในสหรัฐฯ จะเริ่มขึ้นเมื่อไร

ขณะเดียวกัน ผู้ผลิตโซลาร์เซลล์ในสหรัฐฯ หลายแห่งสามารถโน้มน้าวให้คณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Commission หรือ ITC) เห็นว่าอุตสาหกรรมในประเทศได้รับผลกระทบจากการแข่งขันกับบริษัทจากต่างประเทศ ITC จึงเสนอให้ประธานาธิบดีทรัมป์ พิจารณาเก็บภาษีนำเข้าแผงโซลาร์เซลล์ชนิดคริสตัลไลน์ในอัตรา 30-35 เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตาม ตลาดมองว่ามาตรการนี้ยังไม่รุนแรงเท่าฉากทัศน์เลวร้ายที่สุดที่ตลาดเคยกังวลกัน

บริษัท SolarEdge พยายามเดินหน้าลดต้นทุนเพื่อรับมือกับการแข่งขันทางด้านราคากับคู่แข่งที่กำลังก้าวขึ้นมาอย่างบริษัท Enphase Energy ฝ่ายบริหารเลือกใช้โครงสร้างธุรกิจแบบลดการถือครองสินทรัพย์ โดยจ้างผลิตอุปกรณ์ออปติไมเซอร์จากโรงงานภายนอกแทนการผลิตเอง วิธีนี้ช่วยลดภาระด้านเงินทุนและทำให้ SolarEdge มีความยืดหยุ่นทางการเงินมากขึ้น

เข้าสู่ช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน คนที่เคยกังขาหุ้น SEDG หลายต่อหลายคนในอดีตเริ่มยกธงขาว ราคาหุ้นพุ่งขึ้นสูงกว่า 200 เปอร์เซ็นต์ เทียบกับช่วงสิ้นปีก่อน วิชาล ชาห์ (Vishal Shah) นักวิเคราะห์จากธนาคาร Deutsche Bank สรุปว่า ตลาดได้สะท้อนความคาดหวังต่อการดำเนินงานอันยอดเยี่ยมของบริษัทไปอย่างครบถ้วนแล้วทั้งในกลุ่มธุรกิจโซลาร์เซลล์

บทที่ 4

สัญญาณที่บอกว่า นี่แหละหุ้นตัวท็อป

ใน 2 บทที่แล้ว ผมอธิบายไปแล้วว่า หุ้นที่ให้ผลตอบแทนดีเป็นอันดับ #1 ประจำดัชนี S&P 500 รวมถึงหุ้นบางตัวที่ทำผลงานได้โดดเด่นเป็นพิเศษนั้น สามารถสร้างผลตอบแทนภายในปีเดียวได้ตั้งแต่ 80 เปอร์เซ็นต์ ถึง 743 เปอร์เซ็นต์ได้อย่างไร ทว่าที่สำคัญกว่านั้นคือ การวิเคราะห์คุณลักษณะ หรือคุณสมบัติของแต่ละบริษัทในปีก่อนที่หุ้นจะพุ่งทะยานแบบฉุดไม่อยู่ เพราะนั่นคือสัญญาณที่คุณต้องหาให้เจอ เพื่อที่จะระบุให้ได้ว่าหุ้นตัวไหน มีโอกาสกลายเป็นหุ้นตัวท็อปของปีถัดไป

บทนี้จะกลั่นกรองเอาตัวชี้วัดสำคัญของหุ้นอันดับ #1 แห่งอนาคต ออกมาจากเรื่องราวของบริษัทแห่งต่าง ๆ กระบวนการสำคัญอย่างหนึ่งของการค้นหาหุ้นชั้นยอด คือ การตัดหุ้นส่วนใหญ่ในดัชนี S&P 500 ที่ไม่ได้เข้าเกณฑ์ตั้งแต่ต้นออกไปก่อน ผมจะลงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวชี้วัดเชิงสถิติ บางอย่างที่จะช่วยให้คุณมองออกว่าหุ้นตัวไหนคือผู้ท้าชิงตัวจริง กฎการคัดเลือกเหล่านี้คัดสรรออกมาจากชุดหลักเกณฑ์เชิงปริมาณอันยาวเหยียด ซึ่งผมได้นำมาทดสอบร่วมกับ จอห์น ลี (John Lee) ผู้ดูแลข้อมูลของ

ตัวเลขเหล่านี้ชี้ว่า ถ้าคุณพยายามจะหาว่าหุ้นตัวไหนในดัชนี S&P 500 จะสร้างผลตอบแทนรวมได้สูงที่สุดในปีถัดไป คุณควรให้ความสำคัญกับการค้นหาว่า อันดับเครดิตตรงไหนที่มีสถิติบ่งชี้ว่ามีโอกาสพบหุ้นแชมป์มากที่สุด ซึ่งนั่นก็คือ กลุ่มบริษัทที่มีอันดับเครดิตต่ำกว่าระดับ **Investment Grade** หรืออย่างมากที่สุดคือ มีอันดับเครดิตสูงกว่าระดับดังกล่าวเพียงขั้นเดียว หรือไม่ก็ให้คุณสังเกตสัญญาณบวจากการที่บริษัทไม่ได้รับการจัดอันดับเครดิตจากสถาบัน *Moody's* นักวิเคราะห์หุ้นอาจไม่ได้ให้ความสนใจกับอันดับเครดิตตราสารหนี้มากนัก แต่หากคุณกำลังมองหาหุ้นอันดับ #1 นี่ก็ถือเป็นข้อมูลที่คุณไม่ควรมองข้าม

หากพูดในเชิงเทคนิค ต้องอธิบายว่ากราฟแท่งที่เป็นภาพประกอบข้างต้นนี้ใช้วิธีอ้างอิงอันดับเครดิตตามตัวอักษร ซึ่งแต่ละสถาบันจะใช้ชื่อเรียกที่แตกต่างกันออกไป เช่น “*Long-Term Corporate Family Rating*” (อันดับความน่าเชื่อถือของกลุ่มบริษัทแบบระยะยาว) หรือ “*Long-Term Local Issuer Credit*” (อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสารหนี้ในประเทศแบบระยะยาว) โดยทั่วไปแล้ว อันดับเครดิตเหล่านี้จะใช้กับตราสารหนี้แบบไม่ด้อยสิทธิและไม่มียหลักประกัน (Senior Unsecured Bonds) ของบริษัทต่าง ๆ ทั้งนี้ ตราสารหนี้แบบไม่ด้อยสิทธิแต่มีหลักประกัน (Senior Secured Bonds) มักจะมีอันดับเครดิตสูงกว่าเล็กน้อย ขณะที่ตราสารหนี้แบบด้อยสิทธิจะถูกจัดอันดับเครดิตต่ำลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับอันดับเครดิตของบริษัท

ให้ผู้อ่านสังเกตด้วยว่า อันดับเครดิตที่สถาบัน *Moody's* จัดให้กับบริษัทสักแห่งหนึ่งอาจจะไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกันกับอันดับเครดิตของสถาบัน *Standard & Poor's* เสมอไป ตัวอย่างเช่น Ba3 ของ *Moody's* เทียบเท่ากับ BB- ของ *Standard & Poor's* หากบริษัทมีอันดับเครดิตจากสถาบันหนึ่งระดับหนึ่ง แต่อีกสถาบันหนึ่งกลับเป็นอีกระดับหนึ่ง สถานการณ์

ต้องยอมรับว่าเป็นตัวอย่างที่สุดโตรงจริง ๆ แต่ก็ชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญที่ว่า หุ่นไม่ได้สร้างผลตอบแทนระดับฟองกระฉูดเพราะนักลงทุนเพิ่งจะมารับรู้ข้อมูลที่มีอยู่ในตลาดมานานแล้ว หากแต่จะต้องมีบางสิ่งบางอย่างที่คาดไม่ถึงเกิดขึ้น

เหตุการณ์ที่จะเข้ามาจุดชนวนนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่ไม่มีใครคาดคิดเลยเสียทีเดียวเหมือนกรณีของ Zoom ก็ได้ ขอแค่เป็นแรงกระเพื่อมเชิงบวกที่นักลงทุนจำนวนมาก ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ร่วมกันกำหนดราคาหุ้นในตลาดไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า นี่คือเหตุผลว่าทำไมหนึ่งในวิธีการคัดเลือกหุ้นที่ผมทดสอบไว้อย่าง “ช่องว่างความห่างจากการคาดการณ์ตัวเลข EPS” จึงใช้งานได้ผล

เมื่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับหุ้นตัวหนึ่งมีมุมมองเกี่ยวกับแนวโน้มในอนาคตของบริษัทเหมือนกันหมด ผลลัพธ์ในกรณีที่ดีที่สุดกับกรณีที่เลวร้ายที่สุดก็คงจะไม่ต่างกันมากนัก และถ้าต่อมาปรากฏชัดว่า “ผลลัพธ์กรณีที่ดีที่สุด” ดูท่าจะเกิดขึ้นจริง นั่นก็จะไม่ทำให้นักลงทุนรู้สึกตื่นเต้นเป็นพิเศษอย่างรักก็ตาม หากในช่วงก่อนหน้านั้นมีนักลงทุนครึ่งหนึ่งเชื่อว่าบริษัทกำลังมุ่งหน้าไปสู่ทางตัน ถ้าใครที่ปรับตัวดีขึ้นเพียงเล็กน้อยตามที่นักลงทุนอีกครึ่งหนึ่งคาดการณ์ไว้ ก็ถือว่าเพียงพอที่จะเปลี่ยนแปลงมุมมองของฝั่งที่มองในแง่ลบ ซึ่งนั่นจะทำให้ราคาปรับตัวขึ้นแรง

ถึงตรงนี้ ผมได้พูดถึงปัจจัยที่เป็นรูปธรรมและสามารถวัดผลได้หลายด้าน โดยช่วยให้คุณคาดการณ์การขึ้นลงของหุ้นที่มีศักยภาพจะก้าวขึ้นไปเป็นผู้นำด้านผลตอบแทนรายปี นอกจากนี้ ผมยังช่วยพาคุณเดินเลี้ยวออกจากเส้นทางอันล่อลวง ซึ่งอาศัยการใช้ข้อมูลและตัวเลขอันดูน่าเชื่อถือที่หาได้ก่อนเข้าสู่ช่วงปีทองของหุ้นตัวนั้น ๆ ขั้นตอนที่เหลือในการคัดเลือกหุ้นอันดับ #1 จะต้องอาศัยการพิจารณาปัจจัยเชิงคุณภาพ และเพื่อให้ส่วนที่ท้าทายนี้ง่ายขึ้น ผมจะหยิบยกเรื่องราวจากบทที่ 2 “เรื่องราวของหุ้น

บทที่ 5

เริ่มต้นจุดโฟกัสยอดดัชนี

คุณพร้อมหรือยังที่จะสนองความชอบเสี่ยงโชคของตัวเอง โดยที่ไม่ให้เรื่องนี้เข้ามากระทบต่อเป้าหมายหลักในการลงทุนอย่างรอบคอบเพื่อเก็บเงินไว้เลี้ยงดูลูกหลานและใช้ยามเกษียณ

บางทีคุณอาจจะมีความสุขที่ได้พูดคุยเรื่องหุ้นกับเพื่อนฝูงและชอบไม้เกี่ยวกับหุ้นที่คุณซื้อแล้วสร้างกำไรให้กับคุณได้ ถ้าเป็นเช่นนั้น คุณกับเพื่อนอาจจะอยากสร้างกลุ่มเล็กๆ ขึ้นมาเพื่อแข่งกันทำนายว่าหุ้นตัวไหนจะขึ้นมาเป็นหุ้นอันดับ #1 ของดัชนี S&P 500 ในปีถัดไป หรือบางทีแรงจูงใจของคุณอาจจะมาจากความสนุกที่ได้ทดสอบสติปัญญาของคุณกับตลาดหุ้น

ไม่ว่าความรู้สึกชอบความตื่นเต้นเร้าใจของคุณจะมาจากไหน ทางออกที่ค่อนข้างปลอดภัยสำหรับเรื่องนี้อาจจะเป็นการทำกิจกรรมคัดเลือกหุ้นที่ให้ผลตอบแทนดีที่สุดของปีก็ได้ トラบไคที่คุณนำเงินจำนวนไม่กี่เปอร์เซ็นต์ของพอร์ตมาลงทุนในหุ้นประเภทนี้ ขณะเดียวกัน การอุทิศตนเองให้กับการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้ อาจสร้างผลตอบแทนให้กับคุณในรูปแบบของความรู้ว่าหุ้นตัวไหนมีโอกาสกลายเป็นหุ้นตัวท็อป

กิตติกรรมประกาศ

หนังสือเล่มนี้คงไม่อาจเกิดขึ้นจริงได้หากปราศจากความทุ่มเทของ จอห์น ลี (John Lee) ที่อุทิศตนให้กับการติดตามและทดสอบข้อมูลจำนวนมากมายามหาศาล ผู้เขียนขอขอบคุณ บิลล์ แฟลลูน (Bill Falloon) กับเพอร์วี ปาเทล (Purvi Patel) แห่งสำนักพิมพ์ *John Wiley & Sons* ที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้โปรเจกต์นี้ได้รับการอนุมัติ และดูแลให้หนังสือเล่มนี้สำเร็จลุล่วงออกมาเป็นรูปเล่มอย่างสมบูรณ์ ขอขอบคุณ เพอร์นานโด อัลวาเรซ (Fernando Alvarez) ปีเตอร์ เอิร์นสเตอร์ (Peter Ernster) สตีเฟน มิลเลอร์ (Steven Miller) แบร์รี เนลสัน (Barry Nelson) เมแกน นอยแบร์เกอร์ (Megan Neuberger) ดาเนียล พาร์ทโลว์ (Daniel Partlow) อีริก โรเซนทาล (Eric Rosenthal) โดมินิค เทอร์ริส (Dominique Terris) รวมถึงทีมงานที่ทุ่มเทอย่างสุดตัวจากหอสมุด Baker Library แห่งโรงเรียนธุรกิจฮาร์วาร์ด (Harvard Business School) ช่วยกันยกระดับคุณภาพของหนังสือเล่มนี้ให้ออกมาดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เหนือสิ่งอื่นใด ผู้เขียนขอแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อ อีเลน ซิสแมน (Elaine Sisman) สำหรับกำลังใจและคำแนะนำที่เปี่ยมศรัทธา